

### **Cuvântul sfintei Virginia pentru vremea zidirii bisericii**

*Din nou, mămică, vin cu pacea cea din cer, ca să întăresc pacea și buna orânduială de aici, căci aici sunt mereu, și de la cer sunt.*

*Pace peste voi, copii născuți din suferință, căci de aceea am rămas cu voi, fiindcă ați fost încercați și lămuriți și albiți, și iată, vă am și vă folosesc și mă sprijin pe voi ca să iasă un popor nou.*

*Pace vouă, căci sunteți stâlpi de sprijin ai duhului meu, și iată, sunteți stâlpi în templul Dumnezeului învierii, și această temelie va fi tare până peste toți vecii, fiindcă așa este scris despre ea în cartea lui Dumnezeu. Această lucrătură este trup din trupul cărții cea din cer, care este pe pământ, este desprinsă din ea ca să fie lucrată în vremea aceasta de început nou, fiindcă trebuia să ia trup lucrătura care este scrisă la sfârșitul cărții, și va fi vârful de Sion ceresc această lucrătură, acest trup de cuvânt ceresc, căci se întrupează cuvântul acela în vremea aceasta.*

*Vom termina, mămică, și va fi aceasta înălțimea lui Dumnezeu Cuvântul, căci nu se tâlcuiește ca pe pământ această taină vestită de proorocii cei din toate vremile de până acum. Vom termina și vom birui și vom fi în vreme de strâmtorare, căci vine apoi vremea strâmtorării peste neamurile pământului, vine ca să se vadă acest pământ binecuvântat, căci România este binecuvântată cea de la Dumnezeu pentru începutul cel nou. Iar în vremea aceasta de strâmtorare va așeza Dumnezeu în jurul acestei înălțimi de Sion ceresc, va așeza un șirag de mărgăritare și va împrejmui acest cort sfânt și va împlini Domnul cuvintele Sale grăite prin prooroci, căci vor veni de la mari depărtări până la acest munte, vor veni mulțimi numeroase, și va coborî Duhul Sfânt din cer și va umple de cunoaștere cerească mulțimea cea care va curge, căci le voi da acest semn, și vor ști că acest semn este locul odihnei lui Dumnezeu Cuvântul. Vor veni și se vor închina înaintea lui Dumnezeu și vor aduce prinos de credință din vase curate, din inimi curate, pentru Dumnezeu, căci mulți vor scăpa cu viață, și Domnul îi va strânge, și vor veni și vor vedea slava Domnului care va fi în România, și aceia vor pune șirag de mărgărite în jurul acestei înălțimi cerești, căci va sufla vânt ceresc, vânt de adiere cerească prin această grădină aleasă, și îi va stârni miresmele ei, și vor veni de departe cei buni și vor ajunge până la acest munte.*

*Măi copii, nu mai fiți copii la minte. E mare taina în care stați, în care sunteți așezați de Dumnezeu, și pe care o lucrați ca să fie înțeleasă și să ia trup taina lui Dumnezeu Cuvântul, Care lucrează întru Duhul Sfânt în vremea aceasta, așa cum este scris despre vremea aceasta. Aici este înălțime cerească, măi copii, și trebuie să fiți ca în cer aici. Aici trebuie să fie numai ca Dumnezeu, mereu ca Dumnezeu, în toate ca Dumnezeu, căci este Dumnezeu între voi, și este cerul cu voi, și eu grăiesc dintre cei din cer, mămică. De aceea am spus: aici să nu voiască nimeni ca el; aici să nu mai fie ca și până acum în Israel; aici nimeni să nu fie și să nu zică de la el sau să forțeze pe Dumnezeu, cum a făcut până acum acest popor fără de înțelepciune; aici nimeni să nu caute la om, măi mămică. Nu se poate așa ceva aici, căci dacă ar fi așa, atunci ar fi să mai aștepte Domnul o mulțime de vreme încă, și să dea Israel iarăși cu pietre în Dumnezeu și să-I ceară socoteală lui Dumnezeu. Am fost cu trupul în mijlocul acestui Israel, și de aceea spun, și spun cu durere că venea Israel și storcea Duhul Domnului și se răzvrătea apoi, și dădea cu pietre în Dumnezeu, și a suferit Domnul și a fost prigonit și tăgăduit, și disprețuit a fost întru lucrarea aceasta, căci a suferit Domnul în trupul meu, măi copii, și apoi Și-a luat slava din mijlocul lui Israel și a pus-o la păstrare, ca să fie întreagă apoi, căci va veni slava Domnului pe pământ și tot ochiul va vedea, căci Domnul vine cu sfinții Săi, măi copii.*

*Am suferit, mămică, în mijlocul lui Israel, și mă lupt din cer ca să nu mai sufăr, dar atâta ascultare se cere de la voi, cât voi nu puteți înțelege, mămică. Am să încep de acum cu fiecare în parte, am să lucrez în parte cu fiecare, după cum văd eu cu duhul cel ceresc, și dacă va trebui, vă voi mai naște încă o dată, că știți cum zice Scriptura aceea: «Ceea ce iese din trup, trup este, și ceea ce iese din duh, duh este». Nimic nu este rău, nimic nu este întunecat, nimic neputincios nu este întru Duhul Cel Sfânt, iar dacă nu este această orânduială și această putere văzută, atunci nu este întru Duhul Sfânt acela care nu este așa, și unul ca acela îngreuiază puterea lui Dumnezeu care trebuie să izvorască din acest loc și să se vadă lucrând în acest loc. Eu trebuie să mă înfățișez în cer bine așezată din acest loc, căci cel care nu are bună orânduială în gospodăria sa și în familia sa, acela nu poate să fie slujitor ceresc, aceluia nu i se poate încredința bogăția cerească, și i se ia dregătoria. Și fiindcă nu voiesc să fiu cu înfățișare nepotrivită în cer, voi lucra cum este mai bine și voi face bună orânduială în toate și în toți câți vor fi aici și câți vor trece pe aici. Și voi merge înainte cu această gospodărire, căci Domnul nu mai așteaptă în urma mea, și vine Domnul și netezește și luminează și împlinește în urma mea tot ceea ce va rămâne, și nu se vor mai schimba apoi cele făcute.*

*Dacă în fața comandantului de pe pământ nu poți să apari fără uniforma cerută, apoi în fața lui Dumnezeu cum stă, cum apare creștinul? Cum stă în fața cuvântului care vorbește din cer? Cum stă în fața bisericii care-L poartă pe Iisus Hristos în ea? O, purtătorul de Dumnezeu, aceea este biserica cea adevărată. Dacă un preot nu este întru Dumnezeu, acela nu este biserică lui Dumnezeu, nu este purtător de Dumnezeu, nu sfințește locul unul ca acela, ci mai degrabă îl întinează și duce sufletele ușurate în rătăcire de slavă pentru oameni și nu pentru Dumnezeu. Dacă s-ar duce creștinul la biserică pentru Dumnezeu, ar fi viu creștinul, și n-ar mai fi mort cum este. Cine are urechi de auzit, să audă și să înțeleagă ca în cer, nu ca pe pământ, căci dacă vrei să mergi la biserică pentru Dumnezeu și după Dumnezeu, caută bine, creștine, caută biserică purtătoare de Dumnezeu și nu te înșela că ai fost la biserică dacă te duci acolo unde nu poate fi Dumnezeu viu. Dacă te duci la cei ce răstignesc pe Dumnezeu în ei, acolo nu este Domnul viu, acolo este mort Domnul, și El nu stă întru moarte, și Se ridică și iese și înviază și Se arată celor ce cred Lui în duh și în adevăr, căci nu este altfel Dumnezeu.*

*Iată de ce a spus Domnul așa când a spus poporului meu să-și aibă costumația cea cerută în fața bisericii care-L adăpostește pe Domnul. Că stătea creștinul gol în fața lucrării de cuvânt ceresc, gol cu inima, gol cu atenția, gol cu trăirea și cu împlinirea, și iată că i s-a descoperit goliciunea, căci s-a golit și s-a deșertat de cele de la cer, și nu mai este îmbrăcat cu cerul creștinul acestui popor. N-a înțeles cu duhul ce i-a spus Dumnezeu, și a înțeles cu trupul, și și-a pus costumație pe trup, și tot gol a fost creștinul. Să i se fi deschis inima și înțelepciunea și să-și fi făcut veșmânt ceresc creștinul, și să fi stat îmbrăcat cu el în fața slavei cerești. Dar nici sfială n-a avut creștinul meu, dară să mai aibă veșmânt plăcut de cer! Și a rămas cu înțelesul cel după trup, și a rămas trup creștinul. Și iată, iar vă spun: ce iese de la trup, trup este, și ce iese de la duh, duh este.*

*Dacă ai veșmântul duhului, este și veșmântul trupului. Dar dacă nu ai veșmânt de duh ceresc, nu este cu nimic veșmântul cel trupesc, căci nu este luat după trup Dumnezeu. Maria Egipteanca nu mai avea veșmânt pe trupul ei, căci se rupsese cel cu care plecase din lume și era goală cu trupul, dar avea veșmânt de duh ceresc, și nu călca pe pământ, căci era cerească cu viața și cu trăirea ei îngerească, și nu i-ar fi folosit duhului ei veșmântul cel trupesc, căci duhul cel curat și viu este sfânt și viu și este îmbrăcat în slavă cerească.*

*Domnul nu este oficial, măi copii. Vorbesc așa ca să rușinez înțelepciunea cea după trup, care ucide puterea și trăirea Duhului Cel Sfânt. Când se țineau mulțimile după Domnul, erau cu miile, și săraci, și bogați, și învățați, și neînvințați, și erau și cărturarii și fariseii care stăpâneau scaunul legii. Dar Domnul căuta la cei săraci și lipsiți și necăjiți, iar la cei îmbrăcați în ținuta cea după rangul lor sau după țara lor, nu căuta Domnul, căci Domnul căuta veșmântul harului*

*și al inimii. Acest popor a căutat mereu din această pricină un prilej de sminteală și de defăimare și de ucidere de duh neputincios, căci cel neputincios cu duhul, murea de tot apoi.*

*Aș voi să înviez tot ce mai poate fi înviat. Aș voi cu duhul dragostei și al îngăduinței, ca să-i câștigăm lui Hristos apoi. Aș voi să mă smeresc pe mine însămi în fața oricărui suflet slab care are încă credință în ceea ce este de la cer. Dar acum eu sunt cerească și nu mă pot smeri decât în cei cu trupul, în cei ce pot lucra cu trupul întru duhul meu, dar întru duhul meu și nu al lor. Aș voi, că mi-e milă de cel care a băut din această stâncă, fiindcă acela nu are iertare de păcate dacă nu-și va întoarce duhul credinței lui spre acest cuvânt ceresc, spre cele ce au fost și iarăși sunt, căci Domnul nu Se sfârșește niciodată întru ai Săi, și este din neam în neam.*

*Voiesc să îndrept aici tot ce este neorânduie bine, și voi sta în picioare cu duhul și voi lucra și nu voi sta din lucru.*

*Iliuță, copil născut din duhul meu și din locul de unde am răsărit eu! Fii mare cu mine, fiindcă tu ești începător de duh de înviere adevărată, și această înviere va lucra și se va răspândi, dar fii înțelept, căci ca tine nu trebuie să fie nimeni mai atent, fiindcă lucrezi cu viața lui Dumnezeu pe mână, cu viața cea de la Dumnezeu. Iisus Hristos este viața ta, și tu fii înțelept, ca să știi cum trebuie să fie cel împărțitor de viață vie, de înviere vie. Fii iscusit, fii începătură vie de viață cerească. Nu te lăsa sub puterea rănilor care dau să te îmbolnăvească, pentru că un tămăduitor adevărat și ceresc trebuie să fie sănătos. Ieri ai lucrat în ogor străin, și voiesc să te ajut să nu mai ai nevoie să pleci din ale tale, tu va fi să-L ajuți pe Dumnezeu, și trebuie să te am deoparte de cei morți. Am suferit, mămică, în mijlocul acestui popor, și mă lupt să nu mai sufăr, ca să fiu bine înfățișată în fața Domnului și să am un trup sănătos în fața acestui așezământ ceresc, pentru că eu cu cele de aici voi fi și voi ieși, și nu se poate de aici neorânduială.*

*Copiii mei, voi sta iar cu voi în sfat, și vom căuta să lucrăm binele peste rău, ca să fie bine întru toate aici, și să nu fie decât cele de la cer și nu altfel. Am de lucrat astăzi, căci mâine trebuie să se vadă rodul lucrului meu peste voi.*

*Cu pacea cerului să stați la masă acum, și cu cerul să vă bucurați în inimile voastre. Pace și bună orânduială să fie de la cer peste voi, din zi în zi mai mult, până la plinirea lor! Amin, amin, amin.*

*02/15-09-1991*